

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Ulica Piotrkowska w Łodzi

czas trwania: 4 godziny, typ: piesza, liczba miejsc: 8, stopień trudności:
bardzo łatwa

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Większość z nas chyba o tej ulicy słyszała, ponieważ jest to najbardziej reprezentacyjna ulica stolicy polskiego przemysłu włókienniczego. Prosta, o długości około czterech kilometrów swą nazwę, którą nosi od roku 1823, zawdzięcza temu, że była częścią traktu wiodącego do Piotrkowa Trybunalskiego.

Do niedawna skupiało się na Piotrkowskiej handlowe życie Łodzi i marzeniem każdego kupca było posiadanie na tej ulicy swojej placówki. Jednak wraz z rozwojem sieci hipermarketów i centrów handlowych, czego najlepszym przykładem jest "Manufaktura", klienci zaczęli odpływać i znaczenie tej ulicy znacznie zmalało. Niektórzy wręcz twierdzą, że życie na niej umiera i szukają sposobów, aby ją z powrotem ożywić.

Na szczęście nie dotyczy to zabytków architektury, których na niej nie brakuje, a są to głównie kamienice z XIX i początku XX wieku reprezentujące takie kierunki jak: eklektyzm, historyzm, klasycyzm, secesję. Przedstawiam tylko kilka ciekawszych obiektów na tej ulicy, lecz gwarantuję, że do oglądania jest tyle, że szyja może rozboleć od zadzierania głowy do góry. Proponuję spacer od strony północnej, czyli od Placu Wolności, tam bowiem skupiają się najciekawsze obiekty.

Program wycieczki

Łódź

Dawna siedziba Głównego Sklepu WYROBÓW Fabryki Karola Scheiblera

Przy ul. Piotrkowskiej 11 (róg z ul. Próchnika 1) wznosi się kamienica można rzec tak potężna jak i jej pierwotny właściciel. Mowa tu o dawnej siedzibie Głównego Sklepu WYROBÓW Fabryki Karola Scheiblera. Jak przystało na jednego z największych łódzkich fabrykantów jakim był Scheibler, jego budynek był wówczas jednym z największych i najokazalszych przy ul. Piotrkowskiej (i dalej zachwyca swym pięknem), często określanym "pałacem króla bawełny".

Powstał w latach 1879-1882 według planów ... I w tym miejscu rodzi się zagadka, kto go projektował? Pod archiwalnymi planami kamienicy widnieje podpis Hilarego Majewskiego, ówczesnego miejskiego architekta Łodzi, który często swoim podpisem akceptował projekty innych. Jest to obiekt trzypiętrowy w stylu neorenesansowym, posadowiony na dwóch działkach, z dwoma budynkami frontowymi i dwiema oficynami bocznymi, które tworzą zamknięcie podwórza. Naroże budynków frontowych zostało zaakcentowane półkolistym wykuszem oraz potężną, ośmioboczną, neobarokową kopułą.

Tak jak wspomniałem na wstępie w kamienicy znajdował się Główny Skład Towarów fabrykanta a ponadto filie przedsiębiorstw oraz luksusowe mieszkania. Dość krótko znajdowała się tu również siedziba redakcji "Łódzkiej Zeitung" Jana Petersilge". W 1927 r. budynek kupiła Kasa Emerytalno-Pożyczkowa Kolei Elektrycznych Łódzkich. Dziś w kamienicy dalej znajdują się mieszkania (choć już nie tak luksusowe jak dawniej) oraz funkcjonują różne firmy handlowo-usługowe. Obiekt jest wpisany do rejestru zabytków.

51°46'29"N 19°27'18"E | na mapie:A

Łódź

Kamienica Hermana Konstadta

Kamienicę wzniesiono w roku 1885 dla Hermana Konstadta (kupiec pochodzenia żydowskiego, jeden z najważniejszych przedsiębiorców łódzkich). Projektantem był Juliusz Adolf Junge. Bardzo bogato zdobiony budynek w motywy neorenesansu francuskiego. Bardzo ciekawy i ładny jest ryzalit w fasadzie budynku podtrzymywany przez dwóch Atlantów, a w górnej części zdobią go kariatydy. Na samym szczycie ryzalit przykrywa ciekawy hełm. Kamienica znajduje się na ul. Piotrkowskiej 53. Konstadt był człowiekiem działającym na rzecz ubogich-fundował dla nich dom przy ul. Pomorskiej, ale także należał do komitetu budowy synagogi postępowej i cerkwi pod wezwaniem Aleksandra Newskiego.

51°46'10"N 19°27'22"E | na mapie:B

Łódź

Dawny budynek biurowy Towarzystwa Akcyjnego Zakładów Bawełnianych Ludwika Geyera

Ten okazały budynek znajdujący się przy ul. Piotrkowskiej 74 (róg z ul. Moniuszki 2) pierwotnie pełnił funkcję biura Towarzystwa Akcyjnego Zakładów Bawełnianych Ludwika Geyera. Został wzniesiony w latach 1882-1886 według projektu Juliusza Junga. Monstrualna kopuła wieńcząca naroże budynku, piękne kariatydy czy festonowy fryz pod gzymssem zatrzymują zapewne uwagę niejednego przechodnia.

Z końcem XIX w. budynek stał się siedzibą warszawskiego Banku Handlowego a obecnie jest siedzibą Citibank Handlowy. Obiekt jest wpisany do rejestru zabytków.

51°46'05"N 19°27'25"E | na mapie:C

Łódź

Kamienica "pod Gutenbergiem"

Jak przystało na reprezentacyjny deptak Łodzi czyli ul. Piotrkowską ma ona po obu swoich stronach bardzo dużą ilość zabytkowych, pięknych kamienic. Jest wśród nich jedna, która chyba najbardziej swoim wyglądem zatrzymuje niejednego przechodnia, mowa tu o kamienicy "pod Gutenbergiem" spod nr 86.

Historia tego budynku sięga roku 1893, wówczas to Jan Petersilge (właściciel drukarni przy dawnej ul. Konstantynowskiej 28, obecnie ul. Legionów. Był wydawcą gazety "Lodzer Zeitung", prócz tego zajmował się drukiem książek, map) kupił w tym miejscu działkę wraz z zabudowaniami (m.in. drewniany parterowy dom) należącymi do tkacza Ferdynanda Lissnera. Po przygotowaniu terenu w latach 1895-1896 wzniesiono okazały budynek, który miał być wizytówką drukarni Petersilgego.

Kamienicę wybudowano w stylu eklektycznym z bardzo bogato zdobioną fasadą według planów architektonicznych Kazimierza Pomian-Sokołowskiego pod nadzorem arch. Franciszka Chełmińskiego. Prace budowlane wykonywała firma "Nestler i Ferenbach". W podwórzu powstały budynki do których Petersilge przeniósł swoją drukarnię z ul. Konstantynowskiej (obecnie Legionów). W 2011 r. fronton kamienicy przeszedł gruntowny remont. Przy jego okazji odkryto oryginalne, zabytkowe malowidła skryte przez lata pod warstwami farb. Na swoje miejsce wróciły potężne smoki, które robią wrażenie strażników pilnujących własności Petersilgego.

Potocznie kamienica jest nazywana "pod Gutenbergiem" a to za sprawą posągu Jana Gutenberga (twórca m.in. przemysłowej metody druku tzw. ruchomej czcionki) jaki się znajduje w osiowej części budynku. Oprócz niego,

pomiędzy oknami znajdują się medaliony z portretami innych osób związanych z drukiem.

Ciekawostka:

2 października 1991 r. w tym budynku, a dokładnie mieszczącej się w nim Fundacji Rozwoju Przedsiębiorczości złożyła wizytę Lady Margaret Thatcher o czym informuje pamiątkowa tablica.

51°46'00"N 19°27'25"E | na mapie:D

Łódź

"Esplanada"

W roku 1909, na działce (ul. Piotrkowska 100a) dzierżawionej od Zgromadzenia Majstrów Tkackich został wybudowany budynek w stylu secesyjnym - "Magazyn z Ubraniemi", który był własnością Hugona Smechela i Juliana Rosnera. Powstał on według projektu architekta Augusta Fürnelma. Od około 1926 r. budynek miał nowego właściciela - Wawrzyńca Gerbicha. Jego zamiarem było otwarcie kawiarni i cukierni. Po przebudowie obiektu tak też się stało. Nazwano go "Esplanada". W czasie II wojny światowej budynek zajęli Niemcy. W 1947 roku lokal został oddany Powszechnej Spółdzielni Spożywców. Pod koniec lat '90. ubiegłego wieku budynek wyremontowano i powracając do gastronomicznej tradycji lokalu - "Esplanada" działa do dziś.

51°45'54"N 19°27'27"E | na mapie:E

Łódź

Pałac Juliusza Heinzla

Pałac Juliusza Heinzla jest wybitnym przykładem XIX-wiecznej architektury rezydencjonalnej. Znajduje się on na ulicy Piotrkowskiej, pod numerem 104, obecnie jest siedzibą Urzędu Miasta Łodzi. Warto zobaczyć piękny front budynku, ukoronowany ponad gzymsem grupą rzeźb przedstawiającą alegorie Wolności, Przemysłu i Handlu. Budynek całkowicie zasłania położone z tyłu zabudowania dawnej fabryki - dzisiejsze biura łódzkiego magistratu.

Właścicielem pałacu oraz fabryki był Juliusz Heinzel (1843-1895). Syn majstra tkackiego w krótkim czasie doszedł do okazałej fortuny. W 1891 r. ten "łódzki król wełny" nabył dobra ziemskie i zamek Hohenfels w Księstwie Sachsen-Coburg-Gotha wraz z przywiązaniem do nich tytułem barona.

Rezydencja została wzniesiona w 1882 roku, według projektu Hilarego Majewskiego, przez budowniczego Ottona Gehliga (późniejszego zięcia Heinzla). Siedziba składała się z trzech członów - środkowego, będącego właściwą rezydencją i symetrycznie rozlokowanych po jej obu stronach bliźniaczych oficyn. Pierwotnie rozdzielały je wjazdy bramne zaopatrzone w bogate kute kraty. W końcu lat międzywojennych bramy zabudowano i elewacja frontowa uzyskała zachowany do dziś wygląd.

Po niedawnej renowacji zabytek prezentuje się nad wyraz okazale. W 1999 roku, przez pałacem odsłonięto ulubiony pomnik Łódzian - Ławeczkę Tuwima autorstwa Wojciecha Gryniewicza.

51°45'53"N 19°27'28"E | na mapie:F

Łódź

Pałac Juliusza Kindermanna

Budynek wniesiono w 1907 roku dla Juliusza Kindermanna według projektów wiedeńskiego architekta Karla Seidla oraz łódzkiego - Gustawa Landau-Gutentegera.

Juliusz Robert Kindermann, właściciel przedsiębiorstwa wyrobów bawełnianych, planował zbudować typowo miejski pałac z dwiema parterowymi stajniami - jednak powstał tylko budynek frontowy, jedna dwupiętrowa oficyna i stajnia, a w 1910 roku - oranżeria (zaprojektowana przez Lwa Lubotynowicza). Rezydencja była dwukrotnie przebudowywana. W latach 1940-1941 wewnątrz hallu podzielono na dwie kondygnacje, przebudowano parter, zlikwidowano wykusz w elewacji zachodniej i wprowadzono windę w oficynie. Autorami zmian byli Bruno Haessner i Rudolf Richter. Podczas drugiej przebudowy, w 1967 roku, w miejsce sieni przejazdowej utworzono podcienia arkadowe.

Frontowa elewacja jest atrakcją turystyczną ze względu na mozaikowy fryz z alegorycznym przedstawieniem, odnoszącym się do przemysłu i handlu. Wykonała ją wenecka firma według projektu Hansa Schrama z warsztatu A. Salviattiego.

Dziś, w dawnej willi Kindermanna, ma swoją siedzibę Klub Nauczyciela. Plac obok willi, na którym początkowo miała stanąć północna część pałacu, to - Pasaż Józewskiego. Tutaj znajduje się Kufer Reymonta - jeden z pomników należących do Galerii Wielkich Łódzian, który warto zobaczyć. Pomnik stanął przy pałacu 7 września 2001 roku. Jego projektantami są Robert Sobociński i Marcel Szytenchelm.

W latach 2008 - 2010 obok zabytkowego pałacu Juliusza Kindermanna powstał budynek o powierzchni 730 m², który jest siedzibą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Jest on ciągiem zabytkowej rezydencji z zachowaniem mozaiki, wykonanej metodą scraffiti, która ukazuje drogę bawełny: od zbiorów na plantacjach w dalekich krajach do obróbki w łódzkich fabrykach.

51°45'42"N 19°27'28"E | na mapie:G

saper1390, saper1390, bodzio, saper1390, saper1390, fot. M. Ostrowska, saper1390

Trasa dodana przez: gorofil

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
poniedziałek 22 lipca 2024 13:15:58

Łódź

Kamienica firmy "Krusche-Ender"

Nietuzinkowa architektonicznie kamienica znajdująca się przy ul. Piotrkowskiej 143 należała pierwotnie do Spółki Akcyjnej Pabianickich Fabryk WYROBÓW Bawełnianych Krusche i Ender. Obiekt powstał według planów architekta Dawida Landego w stylu eklektycznym z elementami renesansu i gotyku. Wznoszono go w latach 1898-1899 i 1923-1924 (podwyższenie o dwie kondygnacje). Kamienica jest wpisana do rejestru zabytków.

51°45'40"N 19°27'29"E | [na mapie:H](#)

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): saper1390,